pidada, ja mite seſt enne üht sõnakeſt kellegile rääkida, enne kui ta kuningaſt kõige wähemaſt 50 korda põle näinud. Eht wõida see kül kuningal nalja sõna olla, aga siiski tahta tema seda kui üht püha tõutuſt kinni pidada.

„Kui aga muud suuremad ei ole, kui aga kuningaſt 50 korda näha saada, siis wõib selle asja üle peagi nõuu leida," ütles Gormann, „ühe tunni aea päraſt olen mina jälle siin tagaſi, ja toon kuninga enesega ühes kaasa, seal wõite teie siis teda 15 minutiga 50 korda näha saada." —

Nende sõnadega ruttas Gormann linna, rääkis Grahwi prouale kui kaugel ta juba oma tööga olla, ja palus enesele 50 kuld tukatid kuninga kujuga kaasa anda, kinnitades, et see kuldne kuningas talupoiale sama palju maksab, kui elus kuningas ise, ja et ta selleſama kuldse wõtmega seda sinaſt mõistatuſt wististe saab üles leidma. Nõõmuga andis Grahwi proua tukatid tema kätte, ja ootuse ja lootuseſt kihutatud tõttas Gormann Üübigau lossi tagaſi, luges talupoiale kuld tukatid ete, nõnda et kuninga kuiu 50 korda temale silmi paistis, ja nõudis siis selle eeſt tema käeſt mõistatuſe otsuſt. Esiteks tahtis mees weel asja ära salata; aga nõnda n'agu kulla wõimus õõldakse wäga kange olewad, seepäraſt sai ta kaa temaſt ärawõidetud, ja pealegi oli ta nüüd kuningaſt 50

korda paleſt palesse näinud, mis asi sundis teda siis weel mite tõsiſt otsuſt kuulda anda? Peale seda, kui ta kaa nüüd ehk weel mite ei oleks tahtnud selle poolest tõsiſt otsuſt anda, seſt siis kui pea ei oleks küsia isegi seda wõinud ära mõista; see kõigile silma paistaw otsus, tema wana wanemateſt ja lasteſt tuli iga ühele wäga imelikult silme ete.

Hirmuga juttustas ta nüüd kõik seda asja üles, ja andis omakſetega taewale tänu, kui Gormann oli ära läinud, kes temale seda suurt õnnelikku intressi ja kapitaali olla kinkinud.

Gorman aga, selle mõistatuse otsusega, n'agu suure lahingi ära wõitja linna wõtmetega, Grahwi proua ete astudes, sai suure auustusega wastu wõetud. Ta oli röömus, et tema nüüd üksi see inime olla wõeraste seas, kes seda mõistatuſt ometi wõis ära seletada, ja seepäraſt andis ta Gormannile suure kingituse meele heaks, ja ei jõudnud nüüd ise enam seda seitsendema pääwa tulemiſt ära oodata. Kaa mite wähema igawusega ei oodand kuningas ise niisamuti seda tähtsad pääwa, ja iga wõerale oli teada antud, — mis kuningaſt ennaſt kõige enam rõemustas, — et iga üks pidada oma mõtted kuningale selle poolest teada andma, ja seda koguni mite tohtima äraunustada.